అసికారి

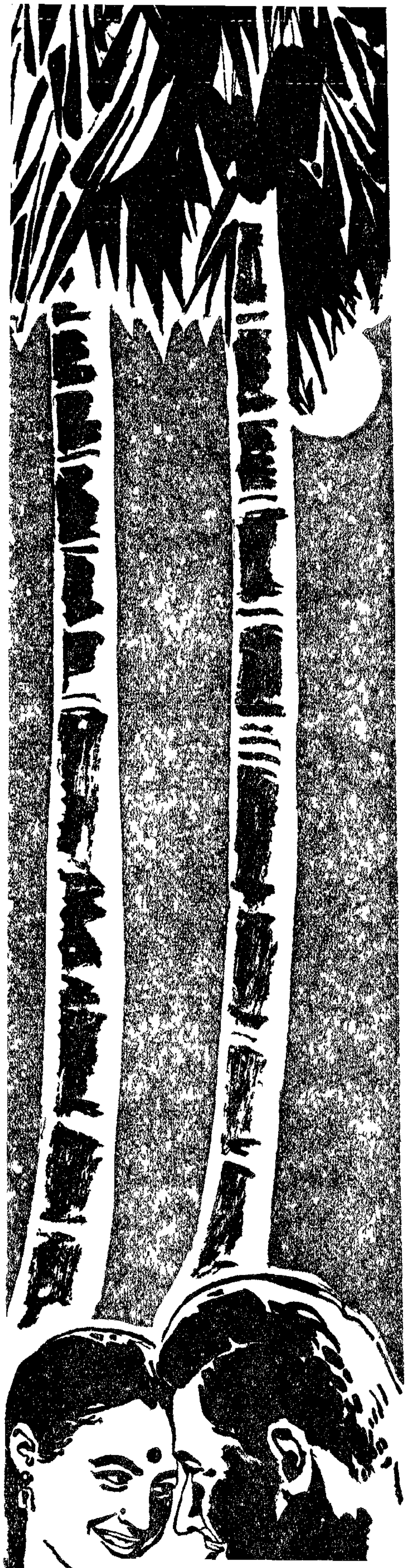

ఈ కథ రాయాలని నాకు చాలాకాలం నుంచీ ఉంది. తీరా, రాద్దామని కూర్చొనేసరికి ఎలా మొదలుపెట్టడం ఎలా రాయడం అని చాలాసేపు ఆలోచించవలసొచ్చింది. ఆలోచించగా నాకు తెలిసిన పెద్దమనిషొకాయన గుర్తుకొచ్చి ఆయన చెప్పిన సలహా జ్ఞప్తికొచ్చింది. ఆయన ఏమిటన్నాడంటే కథలో ప్రధానరసం, లేక ఓ సన్నివేశంలో ప్రధానరసం—దాని ప్రకారం అన్నీ సరిదిద్దుకోవాలండీ అన్నాడు వాతావరణమంతా మన కథకనుగుణ్యంగా చిత్రించుకోవాలండీ అన్నాడు అంటే కథలోని నా మనసులో తుఫాను రేగినప్పుడు, ఉరుములు మెరుపులు పెనుగాలి బీభత్సం వాటినన్నింటినీ పిలకలు పట్టుకు లాక్కొచ్చి వాటిని నాచుట్టూ తిప్పుకోవాలన్నమాట సాఫీగా సాగిపోయే నా ప్రేమలత టక్కున తెగిపోయినప్పుడు, ఎక్కణ్ణించో అక్కణ్ణుంచి వీణ నొకటి ఎత్తుకొసైనా వచ్చి దాని తీగలు తెంపుకొని దానిమీద నా తలని దీనంగా వాల్చుకోవాలన్నమాట. నా ఆశలన్నీ వాడిపోయి రాలిపోయినప్పుడు మోడైపోయిన చెట్టునొకదాన్ని వెతికి వెళ్ళి చూసుకొని అక్కడ మోకాళ్ళమీద తలపెట్టుకొని కూర్చోవాలన్నమాట నా కిష్టంలేనప్పుడు ఆకాశం నీరా పులిమినట్టుగాఉండాలన్నమాట. నాకు సరదా పుట్టినప్పుడు అది వజ్రాలు పొదిగినట్టుగా ఉండాలన్నమాట. నాకు తెలిసిన ఆ పెద్దమనిషి చెప్పిన సూత్రంప్రకారం ఈ కథ మొదలుపెట్టేసరికి—

రాత్రి పదకొండుగంటల సమయంలో ఊరవతల నూకరాజుపాకవతల ఉన్న ఇసక మైదానం, వెన్నెల వెలుగులో, పరచిన బంగారు తివాసీలా ఉంది. మైదానం మధ్య దంపతుల్లా నిల్చున్న తాటిచెట్ల కమ్మలు, చల్లగాలిపెట్టే కితకితలకి, కిలకిల్లాడుతునా.యి. వాటిపక్క, నే ఇసక తిన్నె. మీద లాడుతున్నాడు. ఆకాశంలో చంద్రుడు ఎలా మెరుస్తున్నాడంటే, తిన్నెమీది నూకరాజులా జిగజిగ మెరిసిపోతున్నాడు

ఈ కథకి నూకరాజు హీరో.

ఆ తిన్నెమీది చంద్రుడు ఏదో చుక్కరాక కోసం ఎదురుచూస్తూండగా, అంతలో అల్లంతదూరంలో ఓ చుక్క మిలమిల్లాడింది "తాటిసెట్లాన వాలెట్టు"కొని ముందుకి నడిచింది. చుక్కని చూడగానే 'పరిగెట్టి ఎదురెళ్ళి' ఎత్తుకు తీసుకొచ్చి వళ్లో వేసుకున్నాడు నూకరాజు.

వళ్ళో ఉన్న పిల్ల పేరు నాగరత్నం.

ఆమె ఈ కథకి హీరోయినా?

మీరే చెప్పాలి.

ఆమె, పదిహేడేళ్ల కుర్రవాడి కంటికి అట్టమీద కనిపించిన అహల్యాదేవిబొమ్మలా ఉంది. ఆమె పద్దెనిమిదేళ్ల బంగారం ఆమె నూకరాజుకి దొరికిన పెన్నిధి

'జంట తాటిచెట్లదగ్గర కూర్చున్న వాళ్ళిద్దర్నీ చూడ్డానికి చల్లగాలి దప్పుడు చెయ్యకుండా ఒచ్చింది వాళ్లని చూడు చూడని పైనున్న చంద్రుడు పక్కనున్న చుక్కకి సైగచేసేడు. చూసి సిగ్గుపడ్డ చుక్కమ్మ తెలిమబ్బు చెంగుని చాటుపెట్టుకొని దొంగచూపు చూసింది!

చంద్రుడూ, చుక్కలూ, చల్లగాలీ వాళ్ళిద్దర్నీ చాలసేపు చూసేక నూకరాజు నాగరత్నంతో, "మనిద్దరం పెళ్ళాడ్దాం! ఏంటి?" అన్నాడు

పెదవుల్ని విడిపించుకొన్న తరవాత, నాగరత్నం" మా అమ్మక్కూడా ఇష్టమే "అంది

"నీకెలా తెల్సు?" అనడిగేడు నూకరాజు, సంతోషం పట్టలేకుండా

"నిన్ను పెళ్ళిసేసుకోమని రోజూ కి సెప్తుంది" అంది నాగరత్నం. మరింక నూకరాజుకి సంతోషం ఆగలేదు ఆ సమయంలో అప్పాయమ్మ అక్కడుంటే ఆమెని కూడా [illegible] అప్పాయమ్మంటే

డారు సంవత్సరాల కిందటే వచ్చి పోర్బర్లో కళాశీగా పనుగుతున్నాడు. అతనుండేది ఊరిచివర అరుగగుల తాటి కమ్మలవాస ఇంట్లో ఓగదిలో అద్దెకి ఉంటున్నాడు

ఓ రోజు సాయంకాలం పోర్బర్లో కూలి చేసుకొని నెమ్మదిగా ఇంటికొస్తూ ఇంటవైపు చూసేసరికి నూకరాజు కంటికి కొసా గది గుమ్మం ముందు ఉదయకిరణంలా ఓ పిల్లకని పించింది దేవత వెలిసిందా అనుకున్నాడు నూకరాజు. కాళ్ళూ చేతులూ ముఖం తొందరగా కడుక్కొని భోగట్టా చెయ్యడానికి బయల్దేరి వెళ్ళేడు

సూర్యుడు అస్తమించేసేడు వెన్నెల ముసగముసగ్గా వెలుగుతోంది ఇంటిముందు నులకమంచం మీద నూకరాజు కూర్చున్నాడు. ఎదురుగా ఓ విరిగిన ఇటికమీద కూర్చొని తన వృత్తాంతమంతా అతన్తో చెప్పనారంభించింది అప్పాయమ్మ

వింటే అదేం కొత్త వృత్తాంతం కాదు సాధారణంగా జరిగేదే వాళ్ళ దసలు తాళ్ళవలసట. అప్పాయమ్మకి 'కన్నెరిదీ అత్తోరిదీ'కూడా ఆవూరే బతికి బాగుపడ్డ ఊరూ ఆదే. నెత్తిమీద 'కొంగేసుకొని ఒచ్చేసిన' ఊరూ అదే అక్కడే ఆమె కాపురం కూలిపోయింది. అక్కడే ఆమె సంసారం తల్లారిపోయింది ఆమె కడుపున పుట్టిన మగపిల్లలంతా అక్కడే 'మంటగలసి పోనారు' తాళికట్టినవోణ్ణి మశూచికమనే అసిరెమ్మ అక్కడే 'పొటనెట్టుకుంది' 'అక్కడున్న 'దోసెడుమడిసెక్కా' కోరువారు అక్కడికే ఒచ్చి టమటమలాడించేసేనారు అన్నీ పోగా మిగిలిన తాతలనాటి ఇల్లు మట్టి దిబ్బయిపోయి ఇప్పటికీ అక్కడే ఉంది.

'కట్టుకున్న మొగుణ్ణి సంపేసుకున్నాను. కన్నకొడుకుల్ని సంపేసుకున్నాను బాబూ. కొన్నాకు సావు రాలేదు. పుస్తిలతాడు పోనాది పుట్టిన పిల్లలు పోనారు ఎళ్ళి పోనాయి ఎడ్లు పోనాయి ఏరుకున్న గింజలు పోనాయి కడాకి నమ్ముకున్న భూదేవతకూడా పోనాది.

కొన్నిరమ్మని పిల్చినా అప్పాయమ్మకింత వరకూ 'సావింకొరా సేదు! మరింకేటుంది? ఒక్కగానొక్క ఆడకూతురుంది ఈ ఆడ కూతుర్నెట్టుకొని ఈ ముసిలిముండకూతు రేటి సెయ్యడం బాబూ? మరింకక్కడే టుందిగనక సెయ్యడానికి సేసేదంసేక డొక్కలు సేత్తో ఒట్టుకొని ఇదిగో పట్నానిలా పారొచ్చినాం. కూలినొక్కతే సుష్టు సేకపోతే పస్తు

అరె! అయితే మీకెవరూ దిక్కులేరన్నమాట! అన్నాడు నూకరాజు

"దిక్కెవరు నూకరాజు బాబూ!? దరణి బూదేవి, ఆపైన దేవుడు ఆ వెనక నీలాటి మారాజులూను" అంది అప్పాయమ్మ

ముంగిట్లో ఇద్దరూ అలా మాట్లాడుకూ ఉంటే మారుకింద నీడలో రాటనానుకొని కూర్చొంది నాగరత్నం తనకథంతా నూకరాజుతో తల్లి చెపుతున్నప్పుడు ఆమె గుండెలు శోకంవల్ల పొంగి పొంగి దిగేయి చూరవతలి వెన్నెల ఆమె తడిసిన కళ్ళల్లో సలసల కాగింది.

అనురాగం అంకురించడంతో తలాకనూ తలోలా చేస్తారు. ఒక్కొక్కడు అవతలి పార్టీకి తన మనసుని రెండు చేతుల్లోనూ పట్టుకువెళ్ళి ముందే అర్పణ చేసేస్తాడు. మరొకడు అవతెలపార్టీ మనసుని జబర్దస్తీగా దోచేస్తాడు. లేకపోతే చల్లగా లాగేస్తాడు. నూకరాజు ఆ సాయంకాలమే తన మనసుని నాగరత్నానికిచ్చేసి ఆమెనీ ఆమె తల్లిని "ఆదుకొంటాను"అని భీష్మప్రతిజ్ఞ పట్టేసేడు. ఆ క్షణంనుంచీ వాళ్ళకతను కంటికి రెప్పా కాలికి చెప్పాను. కొంతమందికి చాకిరీచేసి మెప్పించడమే కాని పోసుచేసి మెప్పించడం తెలీదు నాలుగురోజుల్లో వాళ్ళకు నాలుగేళ్ళ సేవచేసేడు నూకరాజు.

★ అధికారి ★

ఆరోజున అప్పాయమ్మ కంటికి ఎటు చూసినా ఒక్కలాగే ఉంది. చంద్రుడు బూజాపట్టిపోయి వేళ్లాడుతున్నాడు. వెన్నెలంతా పాలిపోయి బూడిదలాఉంది. చెట్లన్నీ శవద్భవాల్లాగా, పైనున్న చుక్కలన్నీ చావబోయేవాళ్ళ ప్రాణాల్లాగా ఉన్నాయి. మరి, గాలి బిగిసిపోయి చచ్చేపోయింది. ఇంతలో కాలం ఎలా తిరిగిందంటే రాట్నంలా గిర్రున తిరిగింది. ఆరోజున అస్తమించిన సూర్యుడు ఆతరవాత అరవై పొర్లు ఉదయించేడు. నూకరాజు దయవల్ల అప్పాయమ్మకీ నాగరత్నానికీ ఆ అరవై రోజుల్లోనూ కూలిదొరకని రోజు ఒక్క రోజూ లేదు. మరి అప్పాయమ్మ కెటు చూసినా ఒక్కలా చక్కగాఉంది. చంద్రుడికి బూజాలుపోవడంతో వెన్నెలకి తేటొచ్చింది. గాలికి చలనం, చెట్లకి చైతన్యం చుక్కలకి ప్రాణాలూ ఒచ్చేయి. అదంతా అలా పున్నమినాటి రేయిలా ఉండడం నూకరాజు పనివాడితనం.

పెళ్ళాడ్డం 'అమ్మకూడా ఇష్ట' మేనని తెలుసుకున్న నాటి రాత్రి నూకరాజుకి సుఖంవల్ల నిద్రపటలేదు. అయినా మర్నాడు ప్రొద్దున్న మంచంమీంచి సంతోషంతో చెంగునగంతేసు పన్లోకి సంతోషంతో వెళ్ళేడు. ఇంటికెంతో సంతోషంతో వచ్చేడు. ఆ విధంగా ఆరోజు, మర్నాడు, మరోరోజు మరోరోజు వరసగా సంతోషంతోనే వెళ్ళేయి.

అయితే—కాలం ఒక్కలా ఉండదనే సంగతి మీకూ నాకూ అప్పాయమ్మకీ బాగా తెలుసు. ఆ సంగతి నూకరాజుకూడా ఓరోజున బాగా తెలిసొచ్చింది. ఆరోజు సాయంకాలం పన్లోంచి ఇంటికొస్తూ ఇంటికి అల్లంతదూరంలో ఒక్కన ఆగేడు నూకరాజు.

ఈ క్షణంనుంచీ నాకు కష్టాలు ప్రారంభమౌతాయి, నష్టాలు సంభవిస్తాయి అని ఎవరికుటుకి వారికి కొన్ని కొన్ని సమయాల్లో, తగినంత బలమైన కారణం లేకుండానే, అనిపిస్తుంది. అప్పాయమ్మ ఇంటిముందు ఓ పదిమంది మూగిఉండడం మాత్రం చూసేడు నూకరాజు. 'ఆఁ, మనకేదో కీడు మూడిందిరో' అని అతనికి తోచడానికి అంతకంటె ఎక్కువ కారణం ఏమీ లేదు. ఊరవతల, పాకలవెనక, కొండవెనక సూర్యుడు మునిగేడు. అటుకేసిచూస్తే కొండవెనక ఊరేదో కాలిపోతున్నట్టుగా ఉంది. అంతటా ఎరుపు రంగులు కమ్ముకొంది. నూకరాజు కొంచెం ముందుకి వడిచేసరికి ఓ ఆడమనిషి ఏడుపు అతని చెవినిపడింది. ఏడుపు వినిపిస్తోంది కాని ఏడ్చేమనిషి కనిపించడం లేదతనికి. తొందరగా ముందుకి నడుస్తూ అతను 'నాగరత్నం కాదుకదా' అనుకున్నాడు. వెళ్లి జనాన్ని ఒత్తిగిలించి చూస్తే అక్కడ నాగరత్నం నిజంగానే లేదు. అప్పాయమ్మ నెత్తీ నోరూ కొట్టుకొని ఏడుస్తోంది.

ఏం జరిగిందని అడుగుతే 'గోరమైపోనాదిబాబూ', 'గోరం గోరం బాబూ', 'గోరం కాకపోతే ఇంకేటి బాబూ' అనడమేకాని ఎవరూ ఏమీ చెప్పరు. అప్పాయమ్మ మాట్లాడదు ఏడుపు మానదు. ఆఖరికి నూకరాజు కేకలువేసి అడగ్గా ఏడుస్తూ ఏడుస్తూ అప్పాయమ్మా, దగ్గుతూ దగ్గుతూ ఓ ముసలాడూ కలిసి జరిగిన సంగతంతా చెప్పేరు. కొన్ని కొన్ని వివరాలు కొంతమంది మధ్య మధ్య అందిచ్చేరు.

అసలు ఏమిటి జరిగిందిటా అంటే

సాయంకాలం నాగరత్నం ఇంటికి 'తెగొచ్చేసి' బజారుకివెళ్లి గింజలు కొనుక్కొచ్చి వాటిని చేట్లో పోసుకొని ఇంటి ముంగు కూర్చొని చెరుక్కుంటోందట. అంతలో ఎండాడమనిషొకామె 'ఎర్రగా పొడుగ్గా ఉంటది, పొడుక్కాళ్ళడాకూ, ఊరంపేరమందిరి ఎరుంగుగు', ఆమనిషి గోనెమూటొకటి నెత్తిని పెట్టుకొచ్చి, మూట దించుకొని 'ఓయమ్మ కుశిన్ని మంచినీళ్లొయ్యమ్మా, దప్పికేస్తంగి' అని నాగరత్నాన్ని మంచినీళ్లడిగిందట. అమాయి కమ్మంపు కూతురు, నాగరత్నానికా మనిషిగురించేమీ 'తెల్దు దా' అంచేత 'సేటక్కడే ఎట్టి ఇస్తానుండమ్మా' అన్చెప్పి నీళ్ళకోసరం ఇంట్లో కెళ్లిందట, ఇంతలో ఆపొడుక్కాళ్ళ డాకూ ముండ పోలీసు వాళ్ళొస్తున్నారని ఎలా పసిగట్టిందో ఏమోకాని, ఇంట్లోంచి నాగరత్నం వచ్చేలోపున తెచ్చిన మూటక్కడే వొగ్గేసి మాయమైపోనాదట. అంతలో 'ఏవమ్మోయ్ ఏటామూటా?" అని అడిగేరట వాళ్ళు, ఎవరూ? పోలీసోళ్ళు' ముగ్గురు యూనీఫారాల్లో ఉన్నారు ఒకడు మన తెలుగోడి బట్ట కట్టుకున్నాడు. వాళ్లలా అడిగేసరికి ముంతలో తెచ్చిన నీళ్ళు ముంతలో అక్కడే జార్చేసి, రెండడుగులు వెనక్కి జరిగి "నాకు తెల్దుబాబూ" అందిట నాగరత్నం "నీకు తెలకుండా నీ ఇంటికాడ కెలా ఒచ్చింది? రెక్కలెట్టుకొచ్చి వాలిందా? సేక ఇత్తనవేస్తే మొల్సిందా?" అని వాళ్ళడిగేరట ఆ మాటమీదట "ఆడమనిసి దప్పికడిగింది ఆమని సాగ్గేసి పోనట్టుంది బాబూ" అందిట నాగరత్నం

"ఆ మూటేటో తెల్దని ఓ పాలన్నావు, ఆడమనిని సాగేసిందని మరోపాలన్నావు. మరింక మూడోపాలేటంటుందో ఏటో మూటిప్పి సూడండ్రా" అని ఆళ్లలో ఆ తెలుగు బట్టేసుకున్న జవాను మూట విప్పించేసెట

మూట విప్పించిచూస్తే అందులో ఇంకేముంది? ఒక రెండుమూర్ల మోటారు ట్యూబు ముక్కనిండా మూడుగేలన్ల దొంగసారా ఉంది చూసి గజగజ వణికిపోయింది నాగరత్నం

"అమాయకపుదీ ఆడముండ కూతురూ నిజమే! కాని ఇవన్నీ పోలీసోడికక్కాలా బాబు? అంజలీదేవి బొమ్మనా మూసక్కున్నావుకాని, ఎవుడికీ తెలకుండా ఏకోళ్ళనుంచోలె ఈ యాపారం వూ, అన్చెప్పి ఆడపిల్లని నడునడుమని టేసన్కి నడిపించుకుపోనారు గోరం కాకపోతే ఇంకేటి నూకరాజు బాబూ"

అని ముగించేరు వాళ్ళు

ఇంతా జరిగి ఎంత సేపయింది? ఒకంట సేపయింది! మరైతే నాగరత్నం పోలీసు స్టేషన్లోనా ఉండి? అక్కడే వుండుండాలి. ఆ పొడుక్కాళ్ళ దొక్కడికపోయింది? ఏమో ఎవడికి తెలుసు మీరంత మంది ఎందుకూరుకున్నారు? మేఁవేం సూశేదె? ఎవడికపోతే ఈ కథంతా మీకెలా తెలిసింది? 'మాస్తే మట్టుకు మేఁవేం చేస్తాం, మమ్మల్నికూడా నడమంటే సువ్వొచ్చి ఇడిపిస్తావా ఎటి?'

మరైతే ఇప్పుడేం చెయ్యడం?

గాభరాపడ్డం తప్ప మరేం చెయ్యడమో తెలియడంలేదు నూకరాజుకి ఇంటకి పోలీసు వాడొచ్చినా, అప్పులవాడొచ్చినా, యముడొచ్చినా ఇంట్లో అందరికీ ఒక్కలా ఉంటుంది ప్రాణాలు పోతున్నట్టుగా ఉంటుంది అవతల అప్పాయమ్మకూడా గాభరాగానే ఉంది ఆమె అకస్మాత్తుగా ఆపదలో పడ్డంతో గోతులో పడ్డట్టుగా అయిపోయింది అయితే, గోలచెయ్యడమే కాని గోతులోంచి లేవడమెలాగనే ఆలోచన లేదావిడకి నూకరాజు బాబూ! అన్నిటకీ నువ్వే ఉన్నావంటుంది ఆమాట నూకరాజుకి మరీ భారంగా ఉంది. అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? నూకరాజుకదే తెలీదు. అతను తెలివైనవాడే కాని అతనగ్గిర కిటుకులు లేవు. మరి—ఎర్రటోపి, దంటసాగా, దొంగకేసు, నల్లకోటు, తప్పుడు సాక్ష్యం, తెలియనితీర్పు, జరిమానా, జెయిలుగోడ, ఇటువంటి వాటితో వ్యవహరించి తప్పించుకుతిరిగి ఘన్యుడవాలంటే కిటుకులు తెలియాలి నూకరాజు కవే తెలీవు

అన్నీ తెలిసిన మేస్త్రీకడున్నాడు అతనగ్గరకి వెళ్తానన్నాడు నూకరాజు.

ఎక్కడికైతే ఎట్లు. కొవ్వాపిల్లని మట్టుకు నా కప్పజెప్పు, నూకరాజుబాబూ,

తం(డ్రీ, ఒచ్చే జనములో నీ కడుపున పుడతానంది అప్పాయమ్మ

కాళ్ళీడ్చుకొని నూకరాజు వెళ్ళే సరికి మేస్త్రి ముందుమీదున్నాడు నిషామీద ఉన్నప్పటికీ (నిషామీద ఉండడంవల్లనే) అతగాడు నూకరాజు చెప్పిందల్లా శ్రద్ధగా విన్నాడు వింటూ చుట్టపొగని బాగా లాగేడు. విని, చుట్టపొగని దూరంగా వదిలేడు పోలీస్ స్టేషన్లో జామీను తెచ్చుకోవాలంటే అయిగురూపాయలుండాలన్నాడు మేస్త్రి తెస్తానన్నాడు నూకరాజు కాని మరి ప్రమాదముందన్నాడు మేస్త్రి జామీను కోసం స్టేషన్కి వెళితే వాళ్ళు నిన్నుకూడా తోసేసి కొట్లో తోసేగల ప్రమాదముందన్నాడు నాగరత్నంకోసం అలానే వెళ్ళి కొట్లో కూర్చుంటానన్నాడు నూకరాజు ఇద్దరూ వెళి కొట్లో కూర్చుంటే మీ ఇద్దర్నీ బైటకి లాగేదెవరు?' అని ప్రశ్నించేడు మేస్త్రి అయినా పోలీసువాళ్ళు అనవసరంగా నన్నెందుకు లోన వేస్తారు? అని అడిగేడు నూకరాజు, నీకేం తెలీదు పొమ్మన్నాడు మేస్త్రి తరవాత కొన్ని ప్రశ్నలు వేసేడు

పిల్ల వయసులో ఉందా? అంది. పిల బావుంటుందా? సినీమాస్టార్లా ఉంటుంది పిల్ల నేరమేం చెయ్యలేదు నిజమే కదా? చెయ్యలేదు! నిజం! అంగుచేత ఏమున్న మాట? 'ఆపిల్లమీద అబాద్దం కేసెట్టడానికి' పిల్లమీద వాళ్ళకి కావేసీ అయినా ఉండుండాలి లేదా, ఆపిల్లమీద వాళ్ళలో ఎవడో ఒకడు కన్నైనా వేసుండి, చేతుగోకి లాగుదామనే ఉద్దేశంతో లోపలకి లాగుండాలి ఏదైనప్పటికీ 'మద్దిస్తున్నవ్వడో స్తే నిన్ను మరి కొసేరా వాళ్ళు!! అన్నాడు మేస్త్రి

"అంత న్యాయవా!" అన్నాడు నూకరాజు

"నీకూ నాకూ అన్యాయం కాని పోలీసోడిక్కాగు ఆడిసేతిలో పవరుంది సేతిలో పవరుంటే నెతికి పొగరెక్కుతుంది" అన్నాడు మేస్త్రి

"మరైతే జడ్జికోరటు లేదా?" అనడిగేడు నూకరాజు.

"ఉండకేం! జడ్జికోరిటూ వుంది మున్సిబుకోర్టూవుంది. మేసీటు వోరి కసేరీకూడావుంది కాని అక్కడాళ్ళందరూ కళ్ళుమూసుకోని తూకం ఏస్తాలంట ఆదిరూలు నీకు తెల్దు కామోసు" అని మనకి పదమొటుగుంచి పంపజేఅయిన న్యాయశాస్త్రపు సూత్రాలన్ని నూకరాజుకి టూకీగా తెలియజేసేడు మేస్త్రి మేస్త్రి దగ్గర అన్ని విషయాలూ తెలుసుకున్నాడు కాని ఏమీ హెచ్చరిగ్గా లేదు నూకరాజుకి ఆఖరికి మేస్త్రి ఏంటంటన్నాడంటే కేపుకోర్టు కెళ్ళాల. లేకేరంగేళో అక్కడే తేలాల" అన్నాడు.

ఇంటికి తిరుగుముఖం పట్టేడు నూకరాజు మనసంతా ఎలా ఉందాగో అలా ఉంది నూకరాజుకి అంతా తెల్సుకొంటే అతనికి అదోవిధమైన జుగుప్స కలిగింది. నాగరత్నం పోలీస్ స్టేషన్లో ఉన్నదనే విషయం అతని అణువణువునీ బాధపెట్టింది. బంగారు చిలకని అలుగుడ్డలో అదిమిపెట్టినట్టుగా అనిపించిన దతనికి మల్లె మొగ్గని మంటలోకి తోసినట్టుగా అనిపించిం దతనికి అసలతనికి ఇంటికి వెళ్ళా లనిపించడం లేదు పిల్ల ఏదని అడిగే అప్పాయమ్మతో ఏమని చెప్పడం? నాగరత్నాన్ని, వెన్నెల్లో ఇసక తిన్నె మీద కూర్చొని, ముద్దులాడ్డం సులభమే "ఆపని నువ్వే చెయ్యాలా ఏంటి? చాలా మంది చెయ్యగల్రు, చేతనైతే చిలక పిట్టని ఇనపతెరవెనకనుంచి బైటకి లాగి అప్పుడు చూపించు నీ తడాఖా" అని అప్పాయమ్మ అనదు కాని ఆమె అన్నట్టుగానే బాధపడాడు నూకరాజు అతనికి కళ్ళంతా చెమ్మపట్టేసింది అతనికేదో ఒకటి చేసిద్దామనుంది కాని ఏం చెయ్యాలో ఏ విధంగా చెయ్యాలో అతనికి తెలియడం లేదు బలమైన పనులు చాలా చెయ్యగలడతను కాని ఈ పని చెయ్యలేకుండా

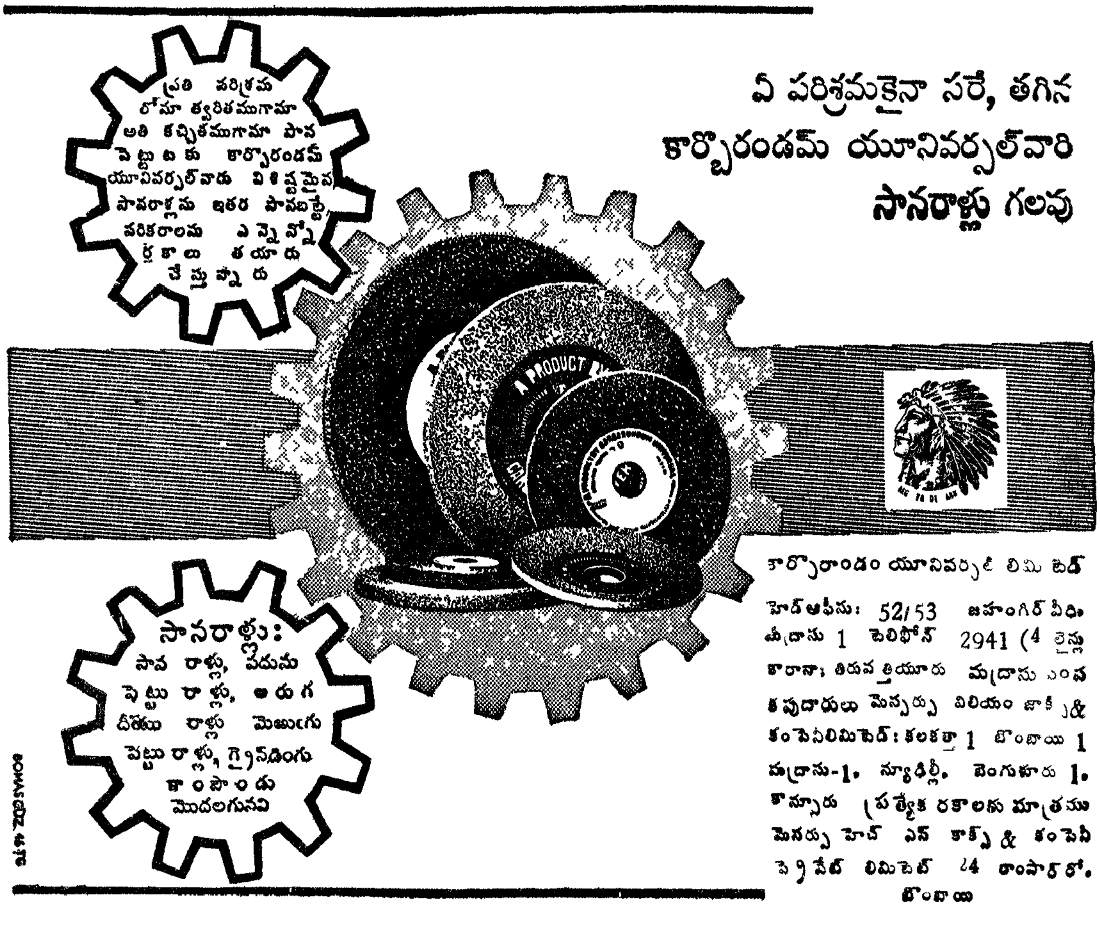

వందిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి
అరుణా
స్త్రీల టానిక్
ఆయుర్వేదాశ్రమం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మద్రాసు-17

ఆగస్టు విడుదల!
ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావుగారి నవల
సుఖమూ - సుందరీ
(వెల. రూ. 2/-లు)
త్వరలో—నేరమూ-శిక్ష
(నాటకం)
అనుసరణ 'శివం'
వెల రు 1-50
ప్రతులకు ఇతర పుస్తకాలకూ
కవితా పబ్లికేషన్స్,
కొండేట్ రోడ్డు, విజయవాడ - 2

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది మేహము,
వాతము, నీరసము వగైరా హరించి
బలము రక్తవృద్ధిగల్గించును 40 తు
డబ్బీ రు 1 8 0 పోస్టేజీరు 1-1-0
పి వి ఎ అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం,
పెరిదేపి (PO) నెల్లూరుజిల్లా

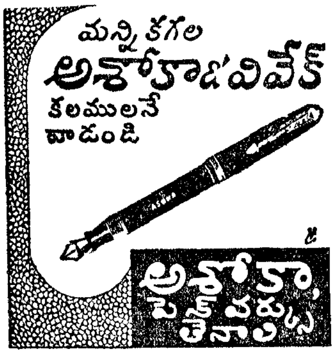

డిస్మెంసాల్
కుసుమ బహిష్టు నొప్పులకు
అద్భుతముగా పనిచేయును
వివరములకు — AGENTS
R. K. BROTHERS
4/27, RAJAHMUNDRY

అధికారి

ఉన్నాడు అరవై ఘనపుటడుగుల బండ రాయిని ఎత్తుకు తిరగగలిగీ ఆరడుగులే లోతున్న నీట్లో ఈదలేని వాళ్లా అయిపోయేడతను ఇంటికి వెళ్తూన్నప్పుడు నెత్తిమీద ఏ బరువూ లేకపోయినా అతని అడుగు నెమ్మదిగానూ బరువుగానూ పడుతోంది ఆ అడుగలా బరువుగా పడపడి ఇంటకి అరవై అడుగులదూరంలో ఆగిపోయింది ఆగి చూస్తే అతనికి మరోదృశ్యం కనిపించింది

అప్పాయమ్మ గది గుమ్మంలో దీపం వెలుగుతోంది దీపం పక్క నాగరత్నం కూర్చొనుంది ఆమె దేదీప్యమానంగా వెలుగుతోంది

చిన్నప్పుడోకసారి నూకరాజింట్లోంచి ఆ వోకటి తప్పిపోయింది దానికోసం ఊరంతా తిరిగి తిరిగి అది దొరక్క పోగా 'వెర్రి మొహం' వేసుకొని వెనక్కి తిరిగొచ్చేడు ఇంటికొస్తే అది గుమ్మంలో కట్టేసుంది అప్పుడు సంతోషించకుండా ఉండలేకపోయాడు కాని అదోలా 'ఫీ' లయేడు కళ్ళుమూసి జెల్లకొట్టి కంటిముంగు మిఠాయిపొట్లం పెటినట్టయిందతనికి తిరిగి అలాగ మళ్ళీ ఫీలయేడు నూకరాజు

రాత్రి పదిగంటలవుతుంది గుమ్మంలో నాగరత్నం కూర్చొనుంది ముంగిట పది పది హేను మందిదాకా కొలువుతీర్చి కూర్చున్నారు మామూలుస్థానంలో పరిగిన ఇటిక ముక్క వేసుకొని అప్పాయమ్మ కూర్చొనుంది, వాళ్ళందరికి ఎగురుగా నులకమంచం మీద తీవిగా మరో ఆసామీ కూర్చున్నాడు నూకరాజుతో పాటు మరో నలుగురైదుగురు కూడా అప్పుడేవచ్చి కూర్చోవటంతో అతని రాక నెవరూ గమనించలేరు

నూకరాజు గుండెలు నీరసంగా కొట్టుకున్నాయి గుమ్మంలో పలవిచూపుగానే నెత్తిమీద బరువు దిగిపోయినట్టుగా అతను తేలిక పడ్డప్పటికీ, అతనికి ఒంట్లో సత్తువంతా కూడా దాన్తో పాటు పోయినట్టయింది చుట్టూ కూర్చున్నవాళ్లంతా మంచంమీద కూర్చున్న ఆసామీవైపే చూస్తున్నారు అతన్ని అప్పాయమ్మ తెగపొగుడుతోంది

ఆ సమయంలో నూకరాజుకి తన చిన్ననాటి సంగతోకటి తటాల్న గుర్తుకొచ్చి ఆనాటి దృశ్యం అతని కళ్ళముంగు నిల్చింది

తల్లీ తండ్రీతో పల్లెటూళ్ళోనే ఉండేవాడు నూకరాజు అప్పటికి బాగా చిన్నవాగు పసువుల్ని చూసే పనంతా అతనే ఆ రోజుల్లో అప్పుడో అతనికి రివ్వకొండ అనే ఆలికాడుండేవాడు ? రోజున—ఇంకా మధ్యాహ్నం కాలేదు—పది పదకొండు గంటలవుతుందేమో—తను కళ్లిందగ్గర పాకలో పొయ్యిదగ్గ రెండుకోగాని కూర్చున్నాడు నూకరాజు

బైట కనుచూపుమేరలో అంతా పచ్చ పచ్చగా ఎర్రెర్రగా కనిపిస్తోంది గాలి మందమందంగా వీస్తోంది గుమ్మెక్కడా లేకపోడంచేత, వడబోసినట్టుగా ఎండ శుభ్రంగా ఉంది రాజుగారి లోగిలో సిమెంటుగచ్చులా ఆకాశం చక్కగా సాఫుగా మెరుస్తోంది దూరాన్న ఉన్న కొండల గుంపులు ఘనీభవించిన మబ్బుల్లా కనిపిస్తున్నాయి నీట్లో చేపలగుంపులా ఆకాశంలో కొంగలబారొకటి గీతగీసుకుని గిడిమీదపోతున్నట్టుగా నిదానంగా పోతోంది కాలవకవతలివైపున మామిడతోటల్లో చిలకలు చేసే అల్లరి కలకల వినిపిస్తోంది దూరాన్న రామినాయుడిపోలంలో కుప్పమీదికి చెనుకట్టలు ఎగుతున్నాయి కుప్పమీదకుర్రవాడొకడు ఎగిరి గంతి తలపాగా ఊడిపోగా కేక లేసి సర్దుకొంటున్నాడు ఎక్కడో ఆడంగులు పాడేపాట గాలికి కెరటాలు కెరటాలుగా వినవస్తోంది అల్లంతదూరంలో గట్టంట ఓ పదేళ్ళపిల్ల కుడిచేతిని చక్రంలా తిప్పుకుంటూ చెంగుచెంగున పరుగెడుతోంది వెంగోని కమ్మలసాలలో కూర్చొనిచూస్తే అంతా స్వచ్ఛంగా సుందరంగా నిజంగా దేవుడు సృష్టించినట్టుగానే ఉంది. పచ్చగా ఆకుపచ్చగా నీలంగా నిర్మలంగా లోకంలో పాపంఅంటూ ఎక్కడా లేనట్టుగా ఉంది

సాల్లో పొయ్యిదగ్గర కూర్చున్న వాడు లేచి బైటకొచ్చి సాలముంగిట నిల్చున్నాడు నూకరాజు నిల్చున్నాడేకాని నిల్చున్న కొంతసేపటిదాకా తనపక్క నే రవ్వలకొండ కూడా నిల్చున్నాడని మనసుకో లేదతను

రవ్వలకొండ అంత నిశ్చలంగా ప్రతిమలా నిల్చున్నాడు ఆ కుర్రవాడి ముఖం ఆ సమయంలో అతి అమాయకంగా ఉంది బాల బుద్ధుల్ని ముఖం పెట్ట నిల్చున్నాడు కాని వెనక్కి దాచిన అతని చేతుల్లో అలుగ్గుడ్ కదులుతుంది "ఏంచిత్రటూ వీ డెంగు కిలా నిల్చున్నాడూ?" అని నూకరాజు అనుకునే లోపున ఒపిట కీచుకేసుమంది అంతలో మరోపిట్టకూడా కీచుకీచుమంది ఏమిటని చూసే రవ్వకొండ చేతిలో అలుగుడ్డమాత్ర ఒపిట్ట—మూడురంగుల్లో ముద్దుగా ఉందది—గిలగిల్లాడుతోంది పక్కనున్న జామిచెట్టు మీంచి మరోపిట్ట గాభరాపడి రివ్వున రెక్కలు పైకెగిరి మళ్ళ చెట్టుమీద వాలి తన (ప్రియుడా? ప్రేయసా?) నేస్తంకోసం

(61-వ పేజీ చూడండి)

★ అధికారి ★

(36 వ పేజీ తరువాయి)

విలవిల్లాడిపోయి గోలగోల పెట్టేసింది

ఆ సమయంలో—మధ్యాహ్నం తోడి 'సుకున్న నూతి నీళ్ళల్లా గాలి చల్లగా హాయిగా ఉంది శీతాకాలంలో వేసుకున్న చలిటోపీలా ఎండ వెచ్చగా సుఖంగా ఉంది. గంగతో కడిగినట్టుగా ఆకాశం నిర్మలంగా ఉంది పండిన పొలాల్తో భూమంతా బంగారంలా ఉంది అల్లంత దూరంలో మామిడి తోటలు నందనవనంలా ఉన్నాయి

మరి అలాంటి సమయంలో అలుగుడ్డ దెబ్బ తమమీద పడుతుందని పిట్టల జంటకి తట్టలేదు అవి గొంతుకలు చించుకొని గోలపెట్టి భగవంతుణ్ని ఎలుగెత్తి ప్రార్థించేయి

పిట్టని "ఒగ్గిరా" అన్నాడు భగవంతుడు సూకరాజుద్వారా రవ్వలకొండ ఒగ్గలేదు చేతిలో ఉన్న పిట్టని చెట్టుమీదున్న పిట్టకి చూపించి ఊరించడం మొదలుపెట్టేడు

అప్పుడు సూకరాజేంచేసేడంటే పక్కనున్న కర్రతీసి రవ్వలకొండ చేతిమీద ఫడేన్‌గా బలంగా కొట్టేడు ఆ కొట్టడంలో ఇద్దరూ కుస్తీకి దిగిపోయి నేలమీద పడిపోయి చిక్కుపడిపోయేరు 'పెద్దోళ్లొచ్చి' ఇద్దర్నీ తన్ని విడిపించవలసొచ్చింది కాని అదంతా వేరే సంగతి ముందా పిట్టలజంట తుర్రున పైకెగిరి రెక్కసాచి నందనవనంలోకి ఎగిరిపోయింది సూకరాజుకి ఆనాటి సినిమంతా గుర్తుకొచ్చి, ఆదృశ్యం అంతా కళ్ళకి కట్టినట్టయింది

ఆనాడు అలుగుడ్డతో పిట్టని పట్టుకున్న రవ్వలకొండ ఇప్పుడు పట్నంలో పోలీసు జవానుగా ఉన్నాడు ప్రస్తుతం అప్పాయమ్మ ఇంటిముంగు మంచంమీద తాజాగా రాజులా కూర్చున్నాడు అతని నోట్లోంచి సూటిగా పైకొచ్చే సిగరెట్టు పొగ రంగుల మేఘంగా అల్లుకొని వన్నెలూ చిన్నెలూ తెచ్చుకొని వయ్యారంగా నాట్యంచేస్తోంది రవ్వలకొండ కాలుమీద కాలువేసుకొని, రెండు చేతులూ వనక్కి ఆన్చి, తలపై కెత్తి, సిగరెట్టుని నోట్లో నిల్చోబెట్ట, చూరకిందకి వారచూపు చూస్తున్నాడు

ఈ కథకి రవ్వలకొండ విలననే సంగతి వేరే చెప్పనక్కర్లేదు

చూరుకింద గుమ్మంలో దీపపువెలుగులో మెరిసే నాగరత్నంకళ్ళు కాంతి పుంజాల్ని వెదజల్లుతున్నాయి ఆమె కళ్ళనిండా రవ్వలకొండే ఉన్నాడు ఆమె మనసు అటు ఊగిందనడానికి పెద్ద తంత్రం ఏమీ అక్కర్లేదు ఆమె గొక్కచూపు చాలు అదంతా తెలియడానికి

సూకరాజు మానసికంగా కుప్పకూలిపోయేడు. బంగారు పువ్వుకూడా పురుగు పడుతుందని అతననుకోలేదు.

అతనిరాకని అప్పాయమ్మ చూడలేదు. అతణ్ని రవ్వలకొండ గుర్తించనేలేదు రాకపోకలు గమనించే అవస్థలో నాగరత్నం లేనేలేదు దగ్గముసలాయన మాత్రం సూకరాజుని చూసి పలకరించేడు. అంతట అప్పాయమ్మ కూడా అతణ్ని చూసి, పోయిన పెన్నిధి తిరిగిలా ఒచ్చిందో జరిగిన సంగతేమిటో అంతా చెప్పింది

మేస్త్రీదగ్గరకి సూకరాజు వెళ్లొచ్చేలోపున "అంతా రొండు మినేట్లలో చటిక్కుంటయిపోనా"దట "ఈ జవాను బాబు—దరమదాత—దేవుళ్లా ఒచ్చిపడి పేనానికి పేనం ఆడేసి పిల్లని బైటకి లాగేసి"నాట్ట

"ఇనకొంస్పెట్రో ఏటో, అమాటే నాకు రాదు. ఆబాబు పేరేటి బాబూ?" అనడిగింది అప్పాయమ్మ కొండబాబుని.

"సబినస్పెట్రు" అన్నాడు కొండబాబు

"అవునాబాబే" అంది నాగరత్నం

"అది ఆ బాబుతో ఈ బాబు, సంగతేటో అసలేటి జరిగిందో ఏటో, అంతా టకాల్ టకాల్ మని మూడు ముక్కల్లో సెప్పేసినాడు 'పిల్లసూస్తే ఒట్టి ఎర్రిగొర్రే. తల్లిసూస్తే దిక్కుమాలినముండా, ఆసారా అంటే ఏటో సారాయేపారం అంటే ఏటో ఆళ్ళెరగరూ, ఎండా దముండా సూటొగేస పోనాదిగాని ఈ పిల్లకి సారా అంటే సూపేనేదూ" అని ఆ పెద్దబాబుతో సెప్పేసి ఆబాబు నొప్పించి పిల్లనిడిపించుకొచ్చినాడు-ఈ బబే' అని చెప్పి రెండు చేతులూ ఎత్తి జోడించి రవ్వలకొండవైపు తిరిగి "రచ్చించినావు కొండబాబూ! రచ్చించినావు యెయ్యి దేవుళ్ళతో సమానం నువ్వు" అంది అప్పాయమ్మ ఒక పోలీసువాడు నెయ్యి దేవుళ్ళతో సమానమనే సంగతి సూకరాజుకింకా తెలీదు

జరిగిన సంగతంతా చెప్పేక అప్పాయమ్మ ఇంకా ఏమన్నదంటే "సూకరాజుబాబూ, జవాన్‌గోర్ని ముందే ఎరిగుంటే అప్పుడే ఎళ్ళి ఆ బాబు కాళ్ళట్టుకుంగువు ఎడాం సేత్తో ఈ బాబప్పుడే ఈ సిక్కంతా ఇడదీసేసును అసలప్పుడీ సక్కే నేకపోను" అంది అప్పాయమ్మ

అయితే 'ఈ సిక్కంతా ఎలా ఒచ్చిందో' అప్పాయమ్మకీ తెలీదు, సూకరాజుకీ తెలీదు అధికార్లు సేవాళ్లుంటారని వాళ్ళకి తెలుసు కాని, అధికార్లకి కత్తులుంటాయని గాని అవి రెండు వైపులా పదునుగా ఉంటాయని గాని వాళ్ళకి తెలీదు. కోటేశ్వరన్ గారు నీకంట పడకుండా నిన్ను గుమ్మంలోంచి తరిమికొట్ట గలడు; లేకపోతే, నీచేత పదిరూపాయిలు పెట్టి నీ చేత కాళ్ళు పట్టించుకోనూగలడు. మంత్రిపుంగవుడు నిన్ను కొమ్ముల్లో పొడవ గలడు; కాకపోతే, పాలకుల ప్రతినిధి కాబట్టి నీకు పాలిప్పించి సాకనూగలడు న్యాయాధిపతి నీమీద వచ్చిన సాక్ష్యాన్ని నమ్మనూగలడు; నమ్మకపోనూ గలడు. రక్షకభటుడు నీమీదలేని నేరాన్ని సృష్టించగలడు; ఉన్న నేరాన్ని మాఫీ చెయ్యగలడు పక్కసందులోని గూండా నీ ఇంటిమీదకి రాళ్లు రువ్వించనూగలడు; రువ్వినవాణ్ని తిప్పి కొట్టనూగలడు వాళ్ళందరూకూడా నిన్ను తహతహ లాడించ గలరు లేకపోతే మేల్ మేలని నీచేత చేయెత్తి దండాలు పెట్టించుకోనూగలరు.

పెర్రిగొర్రెలు నువ్వూ నువ్వూను వాళ్లు కారు

అందుచేత ఆనాటి ఆ వెన్నెలరేయి రవ్వలకొండకి వేవేలుకొట్టి బాజాలతో వెళ్ళింది

మర్నాడుసాయంకాలం మార్కెట్టునుంచి చేపలు కొనుక్కొని ఒస్తూన్న నాగరత్నం నెత్తిమీద కిరీటం పెట్టుకు నిలుచున్న కొండబాబుని చూసి పకోడీల దుకాణం పక్క ఆగి అతనివైపు ఓరగా చూసింది రవ్వలకొండ ఆమె దగ్గరకి వెళ్ళి పలకరించి మొన్నరాత్రి సినిమాలో నాయకురాళ్ళ నవ్వునవ్వి, ఆ నవ్వులో ఆమెకి కిత కితలు పెట్టి చివరకామెని సాగనంపి వచ్చి రావడంతో మరో నెంబరు టోపీ అతణ్ని వీపుమీద సభావమ్మని చరిచి,

"బలేపిట్టని పట్టేవే" అన్నది

"మరి, కిస్తా ఎలాటి కిసా వేసేవను కున్నావ్?!" అన్నాడు రవ్వలకొం

"ఏటాకిస్తా?" అన్నాడు రెండో జవాను

అంటే అంతా చెప్పేడు రవ్వలకొండ

అప్పుడా మరో నెంబరుగల రెండవ జవాను ఆశ్చర్యపోయి,

"ఎవకనించి గోతులో తోసేయవన్నా నువ్వే?! గుంగుకొచ్చి సెకన్లట్టుకు లేగదియ్యావా నువ్వే?!" అన్నాడు

"గోతులోకి తొయ్యకపోతే సేతిలోకెలా ఒస్తందనుకున్నావ్?" అని ప్రశ్నించేడు రవ్వలకొండ

మరో నెంబరుగల టోపీగలవాడు అంతట ఒక్కక్షణంసేపు కుడ్లు పెద్దవిచేసి అరక్షణం సేపు ఆలోచించి, తలనూపి,

"అన్నాయమైతే అయిందిగాని, గొప్ప రెంజిమెంటు చేయిస్నావురా! నీ దగ్గర—ఎవడాడు?—శకునికూడా శకునికూడా కూడా నీ దగ్గర బహాదూర్" అని మెచ్చుకున్నాడు అతనికళ్లు ఆనంద బాష్పాలతో నిండిపోయేయి

మొన్నటి వాయకుడి నవ్వు మళ్ళీ

★ అధికారి ★

నవ్వేడు రవ్వలకొండ నవ్వుతూ ఏమన్నా డంటే "అయి మనకి తెల్లోడిచ్చేడ్రా!" అన్నాడు

"తెల్లోడేటిచ్చేడు మనకి?"

"ఫుల్ పవర్స్—పులిపవర్లిచ్చేడు. అం చేత, పట్టుపట్టడం మనవే. ఇడుపు ఇడ వడవూ మనవే. అంతా మనిష్టం మనకత్తె లాటికత్తో ఎరికా! మనకత్తికి రెండేపులా వాదే! గేపకవుంచుకో!" అన్నాడు రవ్వల కొండ

మరో సెంబరు జవాను—కొత్తగా సర్వీ సులో చేరేడు—గురూపదేశాన్ని గుర్తుంచు కొనే ఉంటాడు

అందుచేత, నాగరత్నం ఆవిధంగా వల లోపడి, గాలిలోపడి చివరకి జవానుగారి వళ్ళోపడింది ఆమె అలారవ్వలకొండ వళ్ళో పడగలదని అనకున్నాడు కాని పడిపోయిం దని తెలుసుకోలేదు నూకరాజు ఆమె తనకి ఎందుకిలా అయిపోయిందని గ్రహించేడు, కాని ఆమెని తిరిగిదగ్గరకిలా తెచ్చుకోవాలో తెలు సుకో లేకపోతున్నాడతను లోకం నైజం తెలిసినవాడంత కష్టపడడు ఉపాయం ఎరిగిన వాడంత కష్టపడడు కపటం తెలిసిన వాడూ అంత కష్టపడడు నూకరాజు మాత్రం చాలా బాధపడ్డాడు. అయితే, ఆబాధ ముసురు ముసురుగానే ఉంది చివాకోరోజున అది తుపానుగా మారింది

రాత్రి డ్యూటీ దిగి ఇంటికొస్తున్నాడు నూకరాజు రెండో ఆట సినీమా విడచి పెట్టేరు జనం చాలా మంది వెళ్ళిపోతు న్నారు. అతనూ సినీమా గేటు దాటే సరికి జనం పల్చబడ్డారు గేటుదగ్గరుండే రిక్షాల గుంపు చెదిరిపోయింది అప్పుడు చూసేడు నూకరాజు.

పక్కనున్న ఓ కిళ్లీ కొట్టు దగ్గర సిగరెట్టు అప్పుడే ముట్టించి చక చక ముందుకి నడి చేడు మక్షీలో వున్న రవ్వలకొండ, అతని మెళ్ళో పాములాటి మఫ్లరుంది చేతిలో వజ్రాయుధంలా ఓ టార్చిలైటుంది దుకా ణానికి పదడుగుల దూరంలో ఓ ఆడమనిషి నిల్చొని అతనికోసం నిరీక్షిస్తోంది ఆమెని చూసి నాగరత్నం అనుకోలేదు నూకరాజు ఆమెని పోల్చగానే అతని వళ్ళంతా గజగజ వణికింది ఆమె పూర్వం ఎలా ఉండేదంటే పొద్దున్నే పూసిన సొగసైన పువ్వులా ఉం డేది ఇప్పుడామె దీపాల వెలుగులో వజ్రాల విగ్రహంలా కనిపిస్తోంది

అలా నిల్చుండి పోయేడు నూకరాజు వాళ్ళతన్ని చూళ్ళేదు ఆమెకి దగ్గరగా వెళ్ళి రవ్వలకొండ ఏదో అన్నాడు ఆమె కూడా ఏదో అంది. రెండడుగులు ఇద్దరూ ముందుకి నడిచేరు. మరో మూడడుగులు ముందుకి నడిచి రిక్షాని కేక వేసేడు రవ్వల కొండ జెబ్బపట్టుకొని నాగరత్నాన్ని రిక్షా ఎక్కించి తనూ అందులో కూర్చున్నాడు రవ్వలకొండ రిక్షా కదిలింది

వాళ్ళిద్దరూ నడుచుకు వెళ్లిపోయినా బాపుండునేమో కాని ఆవిధంగా వాళ్లిద్దరూ జంటగా రిక్షాలో వెళ్ళడం చూసిన నూక రాజు వాళ్ళిద్దరి సంబంధాన్నీ కళ్లారా చూసి నట్టుగా బాధపడ్డాడు. అతనికడుపులో గేవేసినట్టయింది అతని కాళ్ళకింద భూమి వణికింది నీరసంగా కిల్లీకొట్టుదాకా నడిచి అక్కడ పైనున్న బల్లమీద కూర్చుండి పోయేడు అయిదు నిమిషాలసేపు అలానే ఉండిపోయేడు

నూకరాజుకి తల దిమ్మెక్కి పోయింది. అతను వెలిగించుకున్న జ్యోతులన్నీ అకస్మా త్తుగా అతనికళ్లెదుటే ఫట్లోకి దిగిపోయి ఆరి పోతూయి అతను వేసుకున్న రంగుల తెరా అతని కళ్లెదుటే గుండె మాడి మసైపోయి మాయమైపోయింది అతను వేసుకున్న పూల తోట అరక్షణంలో పాములపుట్టగా మారి పోయింది అతనికి తూర్పుదిక్కు ఎటో వెళ్ళి పోయి పడమటదిక్కు ఎదురొచ్చింది అతని వళ్ళంతా జుదరించింది. అతని మనసులో తుఫాను రేగి చెలరేగింది

కిల్లీకొట్టువాడు గుకోణం మూసేడానికి ముందు ఆరోజొచ్చిన డబ్బులు లెక్కపెట్టు కొంటూ గబ్బున ఏదో పడ్డ చప్పుడు చెవిని పడ్డశబ్దంతో తుళ్ళిపడి తలెత్తి చూసేడు. చూస్తే కొట్టుముందర బల్ల తిరగబడిపోయింది పదిగజాల దూరంలో హార్బరు కళాసీ ఒకడు పులిలా పరిగెడుతున్నాడు. పదినిమి షాల తరవాత, లేక పదినిషాల్లోపు నేనేమో దివాన్లీగారి ప్రహరీగోడపక్క వెన్నెలకూడా చొరలేకుండా పాపంగా పెరిగిన చెట్లదట్టపు నీడల్లో గోడుమీద ఓ రిక్షా తిరగబడి పోయింది, ఓ రిక్షావాడు బాబో బాబో అనుకొంటూ పరిగెట్టి పారిపోయేడు;

ఆ వెంటనే, రూళ్లకర్రతో కొబ్బరికాయమీద కొట్టినట్టుగా కొద్దిసేపు చప్పుడయింది, ఓ మగ వాడి మూలుగూ, ఓ ఆడమనిషి ఆర్తనాదం చెట్లనీడల్లో చిక్కుకుపోయి, చీకట్లో క్షీణించి పోయేయి.

పావుగంట తరవాత ఊరవతల నూకరాజు పాకవతల ఇసకమైదానంలో జంట తాటిచెట్ల దగ్గర కూర్చొనున్నాడు నూకరాజు అతనిపక్కనే రక్తంతో తడిసిన టార్చిలైటొకటి ఇసకలో పడుంది.

రాత్రి రెండుగంటలు దాటింది చల్ల గాలిచేసే సవ్వడితప్ప మిగతా అంతా నిశ్శ బ్దంగా ఉంది.

అలిసిపోయిన వాళ్ళూ, అంతా పోయిన వాళ్లూ, మరింక ఎత్తిలనివాళ్ళూ, దెబ్బతిన్న వాళ్ళూ, దరిద్రులూ, దౌర్భాగ్యులూ ఎలా కూర్చుంటారో అలానే మోకాళ్ల మీద తల పెట్టు కూర్చున్నాడు నూకరాజు

ఒక్కసారి కాబోలు తలెత్తి చూసేడు.

అతనిచుట్టూ ఉన్నది ఎడారి కాదు. అక్కడ మండు టెండా లేదు

అది శ్మశానమూ కాదు అక్కడ తుఫానూ లేదు. ఆనాడు నాకు తెలిసిన పెద్దమనిషి చెప్పిన ప్రకారం నేను వర్ణించాలనుకొంటే అది ఆవిధంగా లేనేలేదు

అతనిచుట్టూ అదంతా ఎలా ఉందంటే స్వర్గంలో భాగంలాగుంది.

వర్షించిపడి బంగారుపొడి రాలినట్టుగా మైదానమంతా మిలమిల మెరుస్తోంది పాల రాతి మందిరంలో నీలిరంగు దీపంలా వెన్నె లంతటా నిగనిగలాడుతోంది ఎన్నెన్నో పూలతోటల్ని ముద్దులాడొచ్చినట్టుగా చల్లగాలి కమ్మకమ్మగా వీస్తోంది

అక్కడదంతా మోహానంగా దివ్యంగా ఉంది అది నువ్వెప్పుడో చూసిన చక్కని బొమ్మలాఉంది. అది నువ్విదివర కెన్నడూ చూడని మనోహరమైన చిత్రంలా ఉంది.

ఆ సమయంలో వెన్నెలతో నిండిన నూక రాజు కళ్లుమాత్రం మరుగునీళ్ళతో నిండేయి. మరుగునీళ్లతో నిండిన అతనికళ్ళు మంట లతో మండేయి

అవునంటే మరి అలానే జరుగుతుంది.

మెరిసే నీకళ్ళంట చుక్కచుక్కలుగా నెత్తురంతా రాలుంది బంగారు చెలమన్లా బ్రతికే నీ బ్రతుకంతా బూడిదపాలే అవ తుంది

నువ్వు నిలబెట్టుకున్న నీ ఇల్లొకనాటి కాళ రాత్రిలో చల్లగాలిలో వెన్నెలతడిలో భగ్గునమండి తగలడుతుంది నీ కాపురమంతా చప్పున కాలిచల్లారుతుంది భగవంతుడు దయతో సృష్టించిన ఈదివ్యలోకంలో నీకా ఖరికి దిక్కుమాలినచావుదక్కుతుంది. అవును. మరి అలానే జరుగుతోంది కదా!

అసాధారణ చికిత్స

ఆశలు వదలుకొన్న కుష్ఠ రోగులకు ఆరు వారాల అసాధారణచికిత్స ఆశలు రేకెత్తించును మొండి చర్మ వ్యాధులకు కూడా చికిత్స చేయబడును

వెంటనే సలహా తీసుకోండి

అశోక్ స్కిన్ క్లినిక్

1/200 టంకసాల వీధి

(రాముని గుడిదగ్గర) మద్రాసు 1

శని, ఆదివారాల్లో మాత్రం పనిచేయును